

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **E.D.** skazanego z art. 164 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 2 k.k. i in.
po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2025 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art.
532 § 3 k.p.k.
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu
Okręgowego w Katowicach z 19 lipca 2024 r. sygn. akt VI Ka 386/24 zmieniającego
wyrok Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z 28 marca 2024 r. sygn.
akt IV K 867/23
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach wyrokiem z 28 marca 2024 r. sygn. akt IV K 867/23 uznał oskarżonego E.D. winnym czynu z art. 164 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 3 w zw. z § 2 k.k. i art. 157 § 1 i 2 w zw. z § 3 k.k. i art. 11 § 2 k.k., i za to na mocy art. 164 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku). Ponadto Sąd ten orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody pokrzywdzonym, poprzez zapłatę na rzecz określonych podmiotów indywidualnie wskazanych kwot (pkt 3 wyroku) oraz o zadośćuczynieniu od oskarżonego za doznaną krzywdę

wobec wskazanych pokrzywdzonych (pkt 3 wyroku). Sąd I instancji, na podstawie art. 43a § 2 k.k. zawarł w wyroku także rozstrzygnięcie dotyczące świadczenia na rzecz określonego podmiotu (pkt 4 wyroku).

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z 19 lipca 2024 r. sygn. akt VI Ka 386/24 zmienił opis czynu przypisanego oskarżonemu (pkt 1 wyroku), w pozostałej zaś części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt 2 wyroku).

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego wywiódł obrońca skazanego podnosząc w niej zarzuty rażącego naruszenia następujących przepisów prawa:

- art. 3 ust. 2 i 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w związku z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 79 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw.
- z art. 156 § 5a k.p.k.;
- art. 6 k.p.k. i art. 201 k.p.k.;
- art. 6 k.p.k. w zw. z art. 156 k.p.k. i 193 k.p.k.;
- art. 167 k.p.k. i 193 § 1 k.p.k.;
- art. 6 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 oraz art. 5 § 2 k.p.k.

Obrońca w kasacji zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia wobec ww. skazanego.

W odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec ww. skazanego okazał się bezzasadny.

W przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy na mocy art. 532 § 1 k.p.k. ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia

kasacji. Ta regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Przy tego rodzaju wniosku jednocześnie należy mieć na względzie zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, o której mowa art. 9 k.k.w. Wobec istnienia powyższej zasady, zauważyć zatem należy, iż możliwość przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, Sąd Najwyższy w niniejszym składzie aprobuje stanowisko utrwalone w orzecznictwie, a mianowicie, iż: ze względu na wyjątkowość instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., wstrzymanie prawomocnego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03; z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 oraz z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22). W świetle powyższego zauważyć i podkreślić zatem należy, iż następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już z pobieżnej analizy kasacji wynikałaby ewentualność jej przyszłego uwzględnienia.

Tymczasem analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia i argumentacji towarzyszącej temu wnioskowi – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia w sprawie ww. oskarżonego – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[WB]

[a.ł.]

